

Ένας έκπτωτος αθάνατος στην Αθήνα της διαφθοράς

Μια καυστική **σάτιρα της τρέχουσας ελληνικής καθημερινότητας** με κεντρικό ήρωα έναν διεφθαρμένο θεό της αρχαίας Ελλάδας

Ο Τάκης Θεοδωρόπουλος στο νέο του μυθιστόρημα παίζει με τα διάτρητα σύμβολα ενός εθνικού εγωισμού ο οποίος έχει από καιρό αγγίξει τα όριά του

επειδή η αρχαία δόξα του απελευθέρωσε επιτέλους το αποκοιμισμένο πνεύμα των κατοίκων της.

Με το καινούργιο πεζό του, που αποτελεί μια καυστική πολιτικοκοινωνική σάτιρα της τρέχουσας καθημερινότητας, ο Τάκης Θεοδωρόπουλος δείχνει αμέσως δύο πράγματα: πρώτον, ότι η κρίση είναι πλέον εν σώματι παρούσα στη λογοτεχνία και δεύτερον, ότι ο επείγων χαρακτήρας της δεν καταλήγει σε εύκολες λύσεις ούτε σε προχειρογραφία.

Η *Επιδημία* είναι μια άμεση αποτύπωση όλων των φαινομένων που οδήγησαν στη σημερινή καταβράθρωσή μας, αλλά κατορθώνει να μην πέσει στην παγίδα της στενής καταγραφής και του ρεπορτάζ, χάρη στην ειρωνική της γλώσσα και την αλληγορική της σκηνογραφία.

Το μεγαλύτερο προσόν της *Επιδημίας* είναι ότι αποφεύγει τον οποιονδήποτε καταγγελτικό τόνο. Βασισμένος σε μια πολύ καλά σχεδιασμένη εσωτερική δομή, ο Θεοδωρόπουλος φτιάχνει συμπαγείς χαρακτηριστικές και ολοκληρωμένες καταστάσεις (ακόμη και εκεί όπου η σάτιρα ανέχεται τις καρικατούρες και τα μυθοπλαστικά προσχήματα), δίνοντας φτερά στην αποκαθλωτική του διάθεση.

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τι γυρεύει ένας ξεχασμένος θεός της ελληνικής αρχαιότητας στο τοπίο της σύγχρονης Αθήνας; Γιατί επιστρέφει από την εξορία του στην υποσαχάρια Αφρική ένας έκπτωτος αθάνατος ο οποίος εξόργισε τους συναδέλφους του πρώτα με τη χρυσή του μετριότητα (όλη κι όλη η φιλοδοξία ήταν ένας δρόμος που θα συνέδεε τη Σπάρτη με την Κόρινθο) και ύστερα με την επιμονή του να συγγράψει ένα έπος για τη θεϊκή πλήξη και τις

ολέθριες επιπτώσεις της στη ζωή των θνητών; Τι μπορεί να περιμένουν οι Νεοέλληνες από έναν ακατονόμαστο θεό του οποίου η μορφή δεν επιτράπηκε να αποτυπωθεί σε οποιαδήποτε παράσταση από την εποχή του Δωδεκαθέου ως τις ημέρες μας;

Η επάνοδος του γίγαντα της μετριότητας στην Ελλάδα του εύκολου χρήματος και του άκοπου πλουτισμού θα σημαίνει σωστή καταστροφή. Ο πρώην εξόριστος θα μετατραπεί σε έναν επιχειρηματία-φούσκα, δελεάζοντας με το ανύπαρκτο χρήμα του υπουργεία

και δημόσιους οργανισμούς, που θα συμμεριστούν με ενθουσιασμό (εν όψει της μεγάλης μπάζας) την παλιά του ιδέα για την οδό Σπάρτης - Κόρινθου. Και όταν το σχέδιό του δεν θα φτουρήσει (όπως δεν φτούρησε και ενόσω ήταν ενεργεία θεός), θα σπείσει να μεταδώσει στον πληθυσμό το άλλο του ανεκπλήρωτο, που αυτή τη φορά θα στεφθεί με πλήρη επιτυχία: παρασυρμένοι από τον ποιητικό του οίστρο,

οι άνθρωποι θα λατρέψουν την υψηγορία της έκφρασης και θα διατρανώσουν τον πλούτο των αισθημάτων τους, εγκαταλείποντας κάθε παραγωγική δραστηριότητα.

Ο ούτως ή άλλως ετοιμόρροπος κοινωνικός ιστός θα ρημάξει εν ριπή οφθαλμού, με τη διαφορά ότι ο αθάνατος θα εγκαταλείψει τη χώρα όχι θρηνώντας για τη διάλυσή της, αλλά, αντιθέτως, δίνοντας συγχαρητήρια στον εαυτό του

ΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Η επιδημία
(Οι θεοί ανάμεσά μας)
 Εκδόσεις Πατάκη,
 σελ. 157,
 τιμή 10,50 ευρώ

